

гледватъ и испытватъ сичко на оксло. Человѣкъ, не трѣба да вѣрва Арбака безъ испытванье; да не е той приготвилъ неблаговоленіето ти къмъ мене? И мамъ голѣмо подозрѣніе на него защото послѣдній пѣхъ на нашето вижданье го оставилъ при тебе; ты разумѣ тогасть колко непрѣятель му са видѣхъ, и отъ тогасть ты вече не ма видѣ. Недѣлъ вѣрва каквото и да ти е казалъ противъ мене, ако ли вѣрвашъ каки ми го направо, тѣлъ трѣба да са докарва Йона къмъ Главка. Прощавай! Писмото ми с вече въ рѫцѣти; защото да е по честито отъ пишущыя?

И пакъ прощавай, Йона!»

Подиръ прочитаніето на писмото Йона осѣти като че една мъгла са дигнѣ отъ — предъ очите ѝ. И напистина па какво основаніе тя вѣрваше че Главкъ е предъ нея повиненъ, че не я е обычалъ отъ сърце. но ето вече той искрепро и явно исповѣда любовната си къмъ пея; отъ тѣзи минута Главкъ надви пакъ въ духа ѝ. Съвѣстта ѝ укоряваше сърцето ѝ при сѣка сграстина фраза на писмото, попъстрено ввердѣ отъ фантазія и отъ истинностъ. Какъ ти можя да са сумнява за сърцето на Главка? какъ стана та даде вѣра на други тѣ, а не на него? и му отказа въ туй отъ което са използватъ и обвиняемытѣ, отказа му въ правото да забраши себе си противъ предполагаемото прегрѣщеніе. Сичкытѣ тѣзи мысли като са толхъ въ ума ѝ Йона са остави на иѣжната си натура и сълзы утѣшителни рукихъ по странитѣ ѝ; тя цалуна писмото и го тури въ пазвата си, послѣ са обрнѣ къмъ Недѣлъ която стоеше все въ едно положеніе.

— Що не сѣдишъ момиченце, рече ѝ, докато азъ на пишѫ отговора?

— Ще му отговоришъ ли? попита Недѣлъ съ хладнокровіе, което обаче са изобличаваше отъ сърцето ѝ. Слугата който ма доведе до туха ще занесе писмото на Главка.

— Ты ще останешъ при мене, рече Йона; дѣрзай, нема да са трудишъ много; Недѣлъ си наведе главата.

— Какъ са нарочашъ, мило момиченце?

— Недѣлъ.

— Отечеството ти?

— Тессалія, земята на Олимпъ.

— Бѣднъ отъ сега мой приятелка, речи Йона като милваше момичето, защото и моятъ родители имахѫ сѫщото проинсхожденіе. Но недѣлъ, моля та, стоя права па студенытѣ и хлѣзгавы мермеры. Ей — тѣй, сѣдни, сега ще та остави за малко самичка.